

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/100/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010349
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4425010349.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 02.10.2025, sp. zn. 2Nt/25/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 06. novembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) napadnutým uznesením (ďalej len „napadnuté uznesenie“) zamietol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.11.2021, sp. zn. 4T/47/2021, právoplatným dňa 25.01.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.01.2022 sp. zn. 1To/93/2021, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že podaním doručeným súdu dňa 13.08.2025 odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania v horeuvedenej trestnej veci, pričom za nový, v pôvodnom konaní súdu neznámy dôkaz, považoval novelu Trestného zákona majúcu za to, že jemu uložený trest je vzhľadom na nové trestné sadzby neprimerane prísny. Ďalej poukázal na to, že v pôvodnom konaní nebol vypočutý ním navrhnutý svedok – jeho ošetrojúci lekár, ktorý mu pri konzultácii po operácii mozgu povedal, že ten nádor ho mohol ovplyvňovať. Tiež dôvodil tým, že bol odsúdený na základe účelových výpovedí svedkov. Súd I. stupňa konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.11.2021, sp. zn. 4T/47/2021, právoplatným dňa 25.01.2022 bol menovaný uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, pričom obžalovaný urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu k žalovanému skutku a súd jeho vyhlásenie o vine prijal. Za to mu súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia vecí – igelitového sáčku a kovovej fajky a aj ochranný dohľad na dobu 2 roky. Súd prvého stupňa oboznámil aj zápisnicu z hlavného pojednávania v predmetnej veci so zameraním na vykonané dôkazy, z ktorých zistil, že v pôvodnom konaní bolo vykonané aj znalecké dokazovanie znalcov z odboru zdravotníctva: MUDr. C. D. (z odvetvia psychiatrie na posúdenie závislosti obžalovaného na návykových látkach), MUDr. E. D. (z odvetvia neurológia) a MUDr. F. G. (z odvetvia psychiatria na posúdenie duševného stavu obžalovaného). Súd I. stupňa ďalej zistil, že proti horeuvedenému rozsudku súdu I. stupňa podal obžalovaný odvolanie proti výroku o treste, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre

uznesením dňa 25.01.2022, sp. zn. 1To/93/2021 tak, že odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol. Poukázal na to, že odsúdený už v odvolacom konaní písomným návrhom z 10.01.2022 prostredníctvom svojho obhajcu navrhoval doplniť dokazovanie o výsluch svojho ošetrojúceho lekára H. F. G., a to k okolnostiam, či umiestnenie tumoru v mozgu mohlo mať vplyv na rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť obžalovaného a k ďalším otázkam, pričom obžalovaný súčasne na verejnom zasadnutí dňa 25.01.2022 predložil aj odborné vyjadrenia znalca z odvetvia neurológie – MUDr. I. J., ktoré odvolací súd aj oboznámil na verejnom zasadnutí. Na uvedené námietky obžalovaného odvolací súd následne reagoval aj v písomnom vyhotovení svojho uznesenia tak, ako to vyplýva z jeho odôvodnenia (strana 5 a 6 uznesenia). V súvislosti s tou časťou návrhu na povolenie obnovy konania, ktorú odsúdený zakladal na spochybňovaní svojej príčetnosti v čase skutku, táto žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, týkajúce sa skutkového stavu veci nepredstavuje, pričom odsúdený v podstate len opakovane svoju obranu z pôvodného konania, kedy navrhoval vyšetriť svojho ošetrojúceho lekára a súčasne svoje pochybnosti v otázke jeho príčetnosti preukazoval odborným vyjadrením znalca z odvetvia neurológie, ktoré bolo odvolacím súdom aj oboznámené na verejnom zasadnutí, a s ktorým sa odvolací súd aj zaoberal v pôvodnom konaní, pričom uviedol, z akého dôvodu mal túto obranu odsúdeného za vyvrátenú a neodôvodňujúcu pochybnosť o príčetnosti odsúdeného v čase spáchania činu. V tomto kontexte poukázal na znalecký psychiatrický posudok MUDr. F. G., z ktorého vyplynulo, že v pôvodnom konaní bol odsúdený schopný správne vnímať a pochopiť obsah a význam prebiehajúceho trestného konania voči jeho osobe. S poukazom na skutočnosť, že odsúdený v pôvodnom konaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 Trestného poriadku, mal za to, že ak sa následne domáha povolenia obnovy konania vo výroku o vine, a za tým účelom uvádza skutočnosti a dôkazy, nemajúce byť podľa neho súdu skôr známe v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku, popiera tým slobodu, vážnosť, určitosť alebo zrozumiteľnosť prejavu svojej vôle, vyjadrenej v pôvodnom konaní pri procesnom postupe podľa § 257 Trestného poriadku. V súvislosti s ďalším odsúdeným uvádzaným dôvodom na povolenie obnovy konania v podobe novely Trestného zákona, vykonanej Zákonom č. 40/2024 Z. z., súd I. stupňa poukázal na časovú pôsobnosť trestnoprávných noriem hmotných upravených v ustanovení čl. 50 odsek 6 Ústavy SR a v ustanovení § 2 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorej sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, s výnimkou prípadu, ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, v ktorom prípade sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší, čo avšak nie je prípad odsúdeného, keďže Trestný zákon bol novelizovaný dňa 06.08.2024, a teda až po právoplatnosti horeuvedeného rozsudku. Súd I. stupňa vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/47/2021 nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku a preto návrh odsúdeného zamietol.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď, po jeho vyhlásení v jeho prítomnosti na verejnom zasadnutí súdu I. stupňa, teda včas, sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti, prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že s rozhodnutím súdu I. stupňa sa nestotožňuje, bol názoru, že podmienky na povolenie obnovy konania sú jasne dané a v konaní boli dostatočne preukázané. Mal za to, že jeho ošetrojúci lekár by vedel kvalifikovane vypovedať, do akej miery jeho vážny zdravotný stav (nádor na mozgu) ovplyvňoval jeho rozhodovanie v čase spáchania skutku, resp. v čase prejednávania tejto trestnej veci v prípravnom konaní a v konaní pred súdom. Zároveň mal za to, že novela Trestného zákona účinná od 06.08.2024 predstavuje významnú novú skutočnosť, ktorej dôsledkom by malo byť povolenie obnovy konania. Uviedol, že v dôsledku uvedenej novely došlo k závažným zmenám pri posudzovaní trestnosti niektorých trestných činov, ich kvalifikácie a výškam trestných sadzieb aj vo vzťahu ku skutku, za ktorý bol odsúdený, pričom je nevyhnutné posudzovať trestnosť činu a ukladať trest podľa toho znenia Trestného zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší, teda aj podľa ustanovení novelizovaného Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby nadriadený súd napadnuté rozhodnutie zrušil a rozhodol vo veci tak, že povolí obnovu konania a po povolení obnovy konania zruší rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/47/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/93/2021.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd mal preukázať, že súd I. stupňa nesplnenie podmienok obnovy konania v prejednávanej veci, ustanovených v § 394 Trestného poriadku, zistil správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Taktiež nadriadený súd zistil, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky, pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného podstatné skutočnosti, ktoré súd I. stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú, úvahy, na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, v hore naznačenom smere posudzoval, s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje a poukazuje na ne, nepovažujúc za potrebné ich zmeniť ani doplniť.

Nadriadený súd tak, ako i súd prvého stupňa, predovšetkým konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp pôvodného konania, čo do verifikácie a prehodnocovania už vykonaných (a obsahovo nezmenených) dôkazov, či skutočností, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav súdom prvého, resp. druhého stupňa v pôvodnom konaní, ani preskúvanie vecnej správnosti rozhodnutia (R 6/1997). Účelom obnovy konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

Súd rozhodujúci o návrhu postupuje v dvoch na seba nadväzujúcich etapách, pričom v prvom rade hodnotí návrh na obnovu konania z hľadiska, či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní, súdu známe. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku, alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 odsek 4 písmeno a/ Trestného poriadku), resp. situácia predpokladaná v ustanovení § 394 odsek 4 písmeno b/ Trestného poriadku, ktorá reaguje primárne na aplikáciu takého zákonného ustanovenia vo vzťahu k odsúdenému, ktoré bolo neskôr v osobitnom type konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vyslovené za nesúladné s Ústavou Slovenskej republiky a priamo negatívne ovplyvnilo postavenie odsúdeného. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne, ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah. Až po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v druhej etape a to v tom smere, či by tieto mohli samy o seba alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok a až v prípade, že sú tieto obe uvedené podmienky splnené kumulatívne, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov.

Nadriadený súd v nadväznosti na citovaný právny výklad a po preskúmaní obsahu spisu konštatuje, že odsúdený ani v písomnom odôvodnení sťažnosti neuviedol také skutočnosti, aby mal nadriadený súd k dispozícii také relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy, ktoré by boli spôsobilé z hľadiska zistenia podmienok obnovy konania spochybniť správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, ako aj správnosť právnych úvah (zvlášť § 394 odsek 1 Trestného poriadku), na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, posudzoval jeho návrh.

Argumentácia odsúdeného pre povolenie obnovy konania bola primárne založená na jeho presvedčení, že jeho ošetrojúci lekár by mohol kvalifikovaným spôsobom vypovedať, do akej miery mal jeho zdravotný stav (nádor na mozgu) vplyv na jeho konanie v čase spáchania skutku, resp. v čase prejednávania jeho

trestnej veci v prípravnom konaní a v konaní pred súdom. V tejto súvislosti nadriadený súd udáva, že odsúdený už v odvolacom konaní navrhoval doplniť dokazovanie výsluchom jeho ošetrojúceho lekára, pričom súčasne prostredníctvom svojho obhajcu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom dňa 25.01.2022 predložil odborné vyjadrenie znalkyne z odvetvia neurológia (č. I. 508). S poukazom na skutočnosť, že odvolací súd sa s týmto návrhom, resp. podaním zaoberal už v uznesení, ktorým zamietol odvolanie obžalovaného (strany 5 a 6), možno konštatovať, že sa nejedná o dôkazy alebo skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by v intenciách ustanovenia § 394 odôvodňovali povolenie obnovy konania v súlade s horeuvedeným právnym výkladom. Nadriadený súd, rovnako ako súd I. stupňa udáva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom na súde I. stupňa dňa 11.11.2021 urobil vyhlásenie o vine (č. I. 437), ktoré súd prijal potom, čo menovaný odpovedal kladne na všetky jemu položené otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c/, písmeno d/, písmeno f/, písmeno g/ a písmeno h/ Trestného poriadku. Ak teda toho času odsúdený podáva návrh na povolenie obnovy konania, vyvoláva tým dôvodné pochybnosti o tom, či jeho vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 Trestného poriadku a jeho následné kladné zodpovedanie otázok uvedených v § 333 odsek 3 Trestného poriadku bolo slobodné, vážne, určité alebo zrozumiteľné. V tejto súvislosti poukazuje nadriadený súd na znalecký psychiatrický posudok MUDr. F. G. z pôvodného konania, z ktorého vyplynulo, že odsúdený bol schopný správne vnímať a pochopiť obsah a význam prebiehajúceho trestného konania voči jeho osobe. Keďže v tejto časti návrhu, resp. sťažnosti je argumentácia odsúdeného pre povolenie obnovy konania založená na dôvodoch, ktoré nemajú charakter nových skutočností ani dôkazov z dôvodu, že tieto boli súčasťou obrany odsúdeného už v pôvodnom konaní, možno konštatovať, že tieto predstavujú len spochybňovanie zákonnosti postupu súdu v pôvodnom konaní.

Pokiaľ ide o tú časť návrhu o povolenie obnovy konania, resp. sťažnosti, v ktorej odsúdený ako na novú skutočnosť poukazuje na novelu Trestného zákona vykonanú Zákonom č. 40/2024 Z. z., nadriadený súd poukazuje na horeuvedený právny výklad a na časovú pôsobnosť trestnoprávných noriem hmotných upravených v ustanovení čl. 50 odsek 6 Ústavy SR, ako aj v § 2 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorej sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný s výnimkou prípadu, ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, v ktorom prípade sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. S poukazom na skutočnosť, že skutok, za ktorý bol menovaný právoplatne odsúdený spáchal v dobe „najmenej od marca 2020 až do dňa 18.03.2021“ a uznesenie, ktorým bolo odvolanie menovaného zamietnuté bolo vynesené na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.01.2022, nemožno uvedenú výnimku aplikovať v prípade odsúdeného z dôvodu, že novela trestného zákona č. 40/2024 nadobudla účinnosť až dňa 06.08.2024. Ako už bolo uvedené vyššie, jediným prípadom, kedy neskoršia zmena právnej úpravy po právoplatnosti rozsudku odôvodňuje povolenie obnovy konania je situácia, ak Ústavný súd SR svojím rozhodnutím podľa čl. 125 odsek 3 Ústavy SR vyslovil nesúlad niektorého ustanovenia tých právnych noriem, na základe ktorých bol vydaný právoplatný odsudzujúci rozsudok, s Ústavou SR, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, s ktorou vyslovila súhlas Národná rada SR a ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom. S poukazom na skutočnosť, že Ústavný súd SR po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/27/2021 žiadnym svojím rozhodnutím podľa čl. 125 odsek 3 Ústavy SR nevyslovil nesúlad žiadneho z ustanovení Trestného zákona, podľa ktorého bola posudzovaná trestnosť činu a podľa ktorého bol odsúdenému uložený trest, nadriadený súd konštatuje, že ani táto výnimka sa na prípad odsúdeného nevzťahuje, a teda uvedené nepredstavuje skutočnosť skôr neznámu v intenciách ustanovenia § 394 odsek 4 Trestného poriadku. Nadriadený súd má vzhľadom na uvedené za to, že aj táto sťažnostná námietka predstavuje iba spochybňovanie zákonnosti postupu súdu a jeho hodnotenia vykonaných dôkazov v prejednávanej veci a teda možno záverom konštatovať, že žiadne iné nové dôkazy alebo skutočnosti, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní, odsúdený neuviedol. Ani príslušné ustanovenia zákona č. 40/2024 Z. z., a to ani v jeho prechodných ustanoveniach, neupravujú zásah do právoplatného rozhodnutia súdu v dôsledku zmeny v jednotlivých ustanoveniach Trestného zákona, a aj ustanovenie § 405b odsek 1 Trestného poriadku upravuje postup výlučne v dôsledku zániku trestnosti činu podľa § 84 Trestného zákona.

Podstatou obnovy konania podľa § 394 odsek 1 až 3 Trestného poriadku je vyvolanie opätovného rozhodovania na základe novoobjavených skutočností alebo dôkazov, ktoré, ak by boli známe už v pôvodnom konaní, mohli odôvodniť iné rozhodnutie v pôvodnom právoplatne ukončenom konaní. Nejde teda o prieskum pôvodného rozhodnutia a predchádzajúceho mu konania v opravnom procesnom móde zisťovania skutkových alebo právo aplikačných nesprávností, ktorému v trestnom konaní zodpovedá riadny opravný prostriedok a mimoriadny opravný prostriedok. Nejde o dodatočné zistenie

niečoho, čo ak by bolo známe už v čase pôvodného rozhodovania, rozhodlo by sa inak. Účel oboch mimoriadnych opravných prostriedkov je rozdielny, pričom pri obnove konania ide o opravu rozhodnutia, nie však o opravu jeho chýb. Určité špecifické výnimky oproti uvedenej, obsahovo rozdielnej charakteristike oboch procesných inštitútov sú pre obnovu konania zo špecifických dôvodov ustanovené v § 394 Trestného poriadku, avšak len taxatívne a bez možnosti ich výkladového rozširovania. Týkajú sa určitej skutočnosti, ktorá nastala až po právoplatnom ukončení pôvodného konania, avšak nemá faktickú povahu, ale povahu právnu. Dôvodom na obnovu konania na základe právnych (iných než skutkových) okolností sú dôvody uvedené v § 394 odsek 4 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku. Dôvodom na obnovu konania teda nie je zmena zákona v otázke podstatnej pre pôvodné rozhodnutie, ktorá bola vykonaná po jeho právoplatnosti v bežnom legislatívnom procese (citované z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 503/2025 z 30.09.2025).

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.